PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NATIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 6976 | 4 PAGINI 30 BANI | Joi 24 februarie 1972

În programul gimnaștilor români

UN MECI CU ECHIPA SPANIEI

Federațiile de specialitate din România și Spania au căzut de acord ca echipele masculine de gimnastică ale celor două țări să susțină un meci de verificare și calificare pentru J.O. de la München, la Madrid. Partida urmează a avea loc la finele lunii mai sau la începutul lunii iunie.

DE CE NU SÎNT GALE DE BOX ÎN CAPITALĂ?

Mai multe întrebări la care se așteaptă răspuns

Concursul — precizează metodica antrenamentului sportiv — este unul dintre principalele mijloace ale pregătirii. El îi stimulează pe sportivi, îi determină să-și perfecționeze măiestria. Este, în cele din urmă, scopul final al sportului de performanță. Fără un obiectiv (depășirea adversarului), antrenamentul nu-și găsește sensul în concepția sportivului, devine monoton, plictisitor, nu mai este efectuat cu interes.

Concursul — menționează aceeași sursă — este și un puternic mijloc de propagandă, de atragere în rîndul celor ce practică sportul, a unui număr mare de tinere talente de care sportul românesc are atîta nevoie.

Concursul, cu condiția ca el să fie bine organizat, este și un mijloc prin care se realizează beneficii — aspect pe care diriguitorii sportului (indiferent la ce nivel) nu au dreptul să-l neglijeze.

Să fi uitat oare aceste adevăruri incontestabile cei ce dirijează destinele boxului românesc, antrenorii și conducătorii principalelor secții de box din Capitală? Judecînd faptele, se pare că da... Ori nu le cunosc? Sau poate le consideră probleme mărunte de care trebuie să se ocupe altcineva...

Peste cîteva zile se încheie cea de a doua lună a anului și amatorii de box din București n-au asistat la nici o reuniune pugilistică mai interesantă, la care să participe boxeri cu o oarecare „carte de vizită".

Cei întrebați ne vor răspunde, probabil, că anul 1972 este an olimpic și principalii pretendenți la un loc în echipa pentru München au un program special de pregătire, care nu le permite apariția pe ring în luna februarie; că tineri născuți după anul 1952 vor participa, în lunile iunie, la campionatele europene de la București și, de asemenea, au un alt program de antrenament. Știm, și aceasta este o situație reală. Dar, oare pretendenții la un loc în echipa olimpică și în cea pentru campionatele europene de tineret epuizează toate resursele boxului românesc de performanță? Dacă excepțăm selecționabilii, secțiile bucureștene Steaua, Dinamo, Metalul, Progresul, Rapid (să nu le enumerăm decît pe cele mai reprezentative) și-ar închide porțile? Sîntem convinși că nu!

Zilele trecute, vizitîndu-i pe pugiliștii de la Steaua la un antrenament în compania tinerilor susceptibili să facă parte din echipa pentru campionatele europene, am recunoscut în rîndul lor o serie de boxeri bine cotați în boxul ro-

Mihai TRANCA

(Continuare în pag. a 2-a)

TREI ÎNOTĂTORI ROMÂNI LA MARELE CONCURS INTERNAȚIONAL DE LA BREMEN

În cursul zilei de astăzi va pleca spre Bremen (R.F. a Germaniei) grupul celor trei înotători români, alcătuit din **Anca Groza, Eugen Almer** și **Marian Slavic.** Sportivii noștri vor lua startul în cea mai mare competiție a sezonului de iarnă ce se desfășoară în bazin de 25 m, concurs internațional de mare anvergură, aflat la a 16-a ediție, pe care toți specialiștii îl consideră o mică „Olimpiadă" a înotătorilor.

Anul acesta și-au anunțat participarea sportivi de frunte din 17 țări, printre care S.U.A. (în frunte cu Mark Spitz și Gary Hall), Australia, Canada, U.R.S.S., Franța, Suedia și Ungaria. Prima din cele trei reuniuni ale competiției va avea loc mîine. Înotătorii noștri vor concura la următoarele probe: 100 m, 200 m liber și 200 m mixt (Slavic), 400 m și 1500 m liber (Almer), 100 m și 200 m delfin (Anca Groza).

IERI LA VOLOS, 3-0 (2-0), CU OLIMPIAKOS

ECHIPA ROMÂNIEI ȘI-A ÎNCHEIAT TURNEUL PRINTR-UN JOC-DEMONSTRAȚIE

VOLOS (prin telefon de la trimisul nostru special)

La ora 16 arbitrul Dumusiaris Marcuridis a dat semnalul de începere a meciului. Partida în general de un bun nivel tehnic, a scos în evidență forma deosebită a tricolorilor noștri care au făcut o veritabilă demonstrație de fotbal. Și asta în ciuda terenului nisipos, neobișnuit pentru ei, handicap depășit datorită unei permanente mișcări și unei deosebite dispoziții de joc. În prima repriză, Angelo Niculescu a introdus în teren o formulă de echipă oarecum inedită. Jucătorii români au evoluat bine, au creat faze de mare spectacol și au reușit la capătul primelor 45 de minute de joc să înscrie de două ori. Primul gol a fost opera lui *Dinu*, care în minutul 9 a șutat năpraznic de la 25 de metri, mingea intrînd în poartă sub bara transversală. Cel de-al doilea, a fost realizat în minutul 21 de *Iordănescu*, în urma unei acțiuni colective inițiate de *Uifăleanu*, la care și-au mai adus contribuția *Dumitrache* și *Lucescu*.

În cea de a doua parte a jocului, tricolorii — cu o formație în cadrul căreia au fost operate o serie de modificări — continuă să joace în același ritm susținut, să construiască faze spectaculoase, aplaudate la scenă deschisă, de un stadion arhiplin. Tabela de marcaj se modifică din nou în minutul 65, cînd *Dumitrache* — ieri într-o formă care ne-a amintit de zilele lui bune — a înscris splendid, cu capul, la o centrare a lui *Dembrovschi*. Scorul ar fi putut lua proporții după aceea, în condițiile unei dominări nete a echipei noastre, dar arbitrajul părtinitor, pe de o parte, iar ratările atacanților pe de alta, au făcut ca pînă în final rezultatul să rămînă neschimbat. În general, acest ultim test al tricolorilor poate fi considerat ca reușit. Edificatoare în acest sens este și aprecierea antrenorului Rudolf Illovszki, sosit special pentru a urmări echipa noastră, care la sfîrșitul partidei a ținut să ne spună: *„Mi-a plăcut foarte mult cum s-au mișcat toți jucătorii români, care au arătat multă poftă de joc și o pregătire fizică excelentă. Remarc în mod deosebit pe Dinu, Dumitrache, Anca și Iordănescu. Socotesc că meciurile cu România reprezintă pentru noi cel mai dificil examen din ultimii trei ani. După cele văzute azi pot afirma cu toată sinceritatea că atît Ungaria cît și România au șanse egale în ceea ce privește calificarea în semifinalele Cupei Europei și că dubla noastră confruntare rămîne deschisă, după părerea mea, oricărui rezultat".*

Au jucat formațiile:

OLIMPIAKOS VOLOS: Kariskas — Vulgaris, Tukuridas, Zambos, Kaimakis — Lacos, Kariskas II — Manakos, Pascalidis, Valahos, Trihas.

ROMÂNIA: Adamache (min. 46 Ștefan) — Crețu (min. 46 Anca), Lupescu, Sătmăreanu II, Deleanu — Anca (min. 46 Dumitru), Dinu (min. 46 Nunweiller VI) — Uifăleanu (min. 46 Dembrovschi), Dumitrache, Iordănescu (min. 46 Dobrin), Lucescu.

Eftimie IONESCU

Iată-l pe AELENEI, cel mai bun jucător de pe teren, depășindu-și cu ușurință adversarul direct, NISTOR

Foto: Dragoș NEAGU

Citiți în pag. a 3-a cronica meciului Steaua — Farul, disputat ieri pe terenul Ghencea

ÎNOTĂTORII REȘIȚENI AU ONORAT ULTIMA EDIȚIE A „ÎNTERNAȚIONALELOR"

Eugen Almer — primul performer european la 400 m și 1500 m pînă la această oră

Organizarea tradiționalelor campionate internaționale ale României de înot în a doua jumătate a lunii februarie a avut — ca și în anul trecut — scopul unei prime verificări a sportivilor fruntași la mijlocul celei mai dificile (și mai lungi) perioade de pregătire. Și prin acest lucru înțelegeam, ca și toți tehnicienii ai căror sportivi se aflau angrenați în cadrul acestui important test, că recordmanii noștri vor avea posibilitatea de a-și măsura forțele cu parteneri de valoare cel puțin egală, care să-i stimuleze. De altfel, în ultimele ediții au existat cu regularitate cel puțin 2—3 nume sonore, care au dat sarea și piperul necesare întrecerilor încheiate cu rezultate de bună valoare.

Anul acesta însă, federația de specialitate nu s-a mai preocupat de trimiterea unor invitații nominale oaspeților, singurul procedeu ce a avut îndeobște succes, și în felul acesta, sportivii români (Anca Georgescu a concurat singură în cursele de bras, iar în proba de 400 m mixt, singura participantă pe listele de înscrieri a fost Gizella Szlavitsek... din Ungaria!) s-au văzut puși în situația de a acorda cîteva revanșe partenerilor de antrenament și, în mai multe cazuri, de a lupta cu ei înșiși pentru corectarea recordurilor.

În acest context, o serie de performanțe remarcabile obținute în

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Eugen Almer, la capătul cursei-record pe distanța de 400 m liber

Foto: Ioan CARDOȘ — Reșița

MEDALIA DE AUR A LUI DAN IUGA ÎNDEAMNĂ LA PRAGURI SUPERIOARE ȘI ÎN ALTE PROBE

● Campionul european a avut pulsul 80! ● Evoluții bizare la fete ● Situație pasageră sau carențe de structură a pregătirii? ● Învățăm, învățăm, dar cizelarea?...

Ediția '72 a campionatelor europene de tir cu armele cu aer comprimat s-a caracterizat prin performanțe de mare anvergură. **Au fost înscrise patru noi recorduri continentale, unul egalat, iar detronarea campionilor de anul trecut a fost cvasi-totală, doar echipele sovietice de pușcă seniori și pistol senioare reușind să-și mențină titlurile. În această companie de elită, medaliile de aur (Dan Iuga) și bronz (două, prin Anișoara Matei și echipa feminină a României la pistol), locurile 4 (formația de juniori la pușcă) și 6 (pușcașul junior Dumitru Barbu) capătă o semnificație deosebită.** Pe lîngă bilanțul pozitiv al prezenței trăgătorilor români la aceste întreceri continentale, ne gîndim și la cifrele obținute mai ales de Dan Iuga (la un punct de recordul Europei) și Anișoara Matei. Este vorba de rezultate constant bune, la cote ridicate. Ne referim atît la cele din anul 1971, cît și la concursurile de luna trecută. Performanțele înalte ale celor doi țintași au la bază o valoare autentică și nu provin dintr-o ascensiune de formă momentană. De altfel, campionul european, de pildă, nu s-a prezentat numai cu o pregătire temeinică, dar și cu o stare de sănătate deplină și un psihic robust. El ne spunea că în timpul cît s-a aflat pe stand a avut pulsul 80, ceea ce, după cum subliniază medicul **I. Ștefan**, este excepțional pentru că la alți sportivi pulsul ajunge la 120 și chiar 140!

În asemenea condiții optime, este firesc ca Dan Iuga și Anișoara Ma-

C. COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

DUMINICĂ ÎN SALA „23 AUGUST" SE VA SĂRI 8 METRI LA LUNGIME

— Este de părere Mihai Zaharia, recordmanul național (în aer liber) —

Apropierea tradiționalei competiții internaționale „Cupa de cristal", care va încorona activitatea atletică din sala „23 August" în această iarnă, creează o atmosferă febrilă în rîndurile sportivilor români. Se lucrează intens, pe „laboratoare", deasupra covorului roșu de cauciuc cu 8 culoare, sau pe benzile de elan din fața sectoarelor de sărituri.

Pregătirile sprinterilor sînt pe

VALENTINA CIOLTAN

VASILE BOGDAN

VALENTIN JURCA

sfîrșite. O mare atenție se acordă starturilor, deoarece într-un concurs de sală, cea mai mică neatenție, sau o singură clipă de deconectare pot duce la ratarea plecării în cursă și implicit la un handicap de aproape un metru, care în mod practic nu mai poate fi recuperat.

Ana Sălăgean și **Valentina Cioltan,** cele două aruncătoare de peste 17 metri ale țării, au un program separat. Brașoveanca ridică continuu sute de kilograme și în pauze execută ușoare exerciții de suplețe, în timp ce tînăra cîmpulungeancă, asistată de profesorul ei Emil Drăgan, execută fără încetare aruncare după aruncare. Elevă a-

tentă și ascultătoare, recordmana țării (în aer liber) tinjește evident și după cea mai bună performanță de sală, pentru obținerea căreia nu precupețește nici un efort. Și aceasta se materializează deseori în

Zaharia ne vorbea de recentul concurs de la Sofia, unde a participat în afară de concurs, sărind 7,62 m, performanță care l-ar fi clasat pe locul doi, în timp ce Jurcă execută sărituri în bătaia blitz-ului fotoreporterului nostru Vasile Bageac. **„Cred că duminică seara veți putea relata despre primul zbor de 8 metri în sala „23 August". Am auzit că printre invitați se află Golos (R.D. Germană) și iugoslavul Rak, actualul campion balcanic, care deține un rezultat de 7,99 m, și prezența lor ne va stimula. Sper că autorul acestei certe performanțe va fi un atlet român...".**

curbe înalte descrise de bila de metal ce aterizează cu regularitate dincolo de însemnul celor 17 m. Să fie aceasta o promisiune?

Pe cei doi atleți feroviari, Valentin Jurcă și Mihai Zaharia, specialiști ai săriturilor în lungime, i-am întîlnit, ca de fiecare dată, nedespărțiți. Fiecare privește elanul celuilalt, lucrul brațelor și picioarelor în aer, și pe loc intervine autoritar pentru orice defecțiune sesizată.

DE PE PODIUMUL ULTIMULUI CAMPIONAT MONDIAL LA STARTUL „TROFEULUI CARPAȚI"

Pe măsură ce zilele se scurg una cîte una și data de începere a Jocurilor Olimpice de la München se apropie tot mai mult, pregătirile celor care doresc să se înscrie printre animatorii acestei mari competiții sportive se accelerează și ele. Paralel, verificările publice, chiar dacă au un caracter amical, capătă și ele, cum este firesc, accente tot mai decisive, îmbrăcînd formele unor întreceri aprige, cu rezultate edificatoare.

O astfel de competiție, așteptată cu un interes neobișnuit, este și **cea de a XIII-a ediție a „Trofeului Carpați" la handbal masculin,** care se va desfășura între 1 și 6 martie în noua sală de sport din Ploiești (am fi vrut să-i dăm numele, dar organele sportive locale nu s-au hotărît încă; sperăm că „botezul" va avea loc pînă la începerea întrecerii...). Participarea primelor trei clasate la ultima ediție a C.M., în ordine: ROMÂNIA, R.D. GERMANĂ și IUGOSLAVIA (ultima dominînd anul competițional 1971) constituie un argument de prim rang, ce pledează pentru plasarea acestei tradiționale dispute internaționale printre evenimentele preolimpice de frunte.

Din informațiile pe care le avem, la Ploiești organizatorii își încheie

Bota, unul dintre tinerii jucători ai echipei noastre, purtător al speranțelor pentru J.O.

în ritm grăbit ultimele acțiuni, fiind asaltați de pe acum de cererile de bilete. Sala este gata și retușurile finale îi conferă dreptul de a găzdui în condiții foarte bune meciurile de handbal, iar pentru cazarea oaspeților s-au luat din timp măsuri. Într-un cuvînt, totul este pus la punct!

PROGRAMUL EDIȚIEI A XIII-A A „TROFEULUI CARPAȚI":

1 MARTIE: România — România tineret, R.D.G. — Suedia, Iugoslavia — Cehoslovacia; 2 MARTIE: R.D.G. — România tineret, Iugoslavia — Suedia, ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA; 3 MARTIE: Suedia — România tineret, R.D.G. — Cehoslovacia, ROMÂNIA — IUGOSLAVIA; 4 MARTIE — zi de pauză; 5 MARTIE: Cehoslovacia — România tineret, R.D.G. — Iugoslavia, ROMÂNIA — SUEDIA; 6 MARTIE: Iugoslavia — România tineret, Suedia — Cehoslovacia, ROMÂNIA — R.D.G. În fiecare zi, meciurile încep la ora 17, cu excepția ultimei etape, cînd se va juca de la 16,45. Reprizele secunde ale meciurilor scrise cu majuscule vor fi transmise în direct de Studioul nostru de televiziune.

Clubul atletic universitar

ÎN EVIDENT (și nejustificat) DECLIN

● După un început promițător, a urmat o cădere bruscă ● Regres pe toate planurile în anul 1971 ● A fost pierdut, în bună măsură, caracterul de club reprezentativ pentru întreaga masă a studenților din Centrul universitar București

Cu aproape patru ani în urmă, în mai 1968, a luat ființă **Clubul atletic universitar,** prima unitate specializată de acest fel din țara noastră. Constituind materializarea uneia dintre principalele idei desprinse la Conferința pe țară a mișcării sportive (iulie 1967), unde se subliniase importanța dezvoltării atletismului școlar și universitar, clubul nou creat avea să centralizeze pe toți atleții studenți (cu categorii superioare de clasificare) din centrul universitar București.

DEZVOLTARE ASCENDENTĂ ÎN PRIMII ANI DE ACTIVITATE

Scopul — declarat — al înființării C.A.U. era acela de **a se pune o bază trainică realizării — în mediul studențesc — a înaltei performanțe în această ramură sportivă olimpică.** Clubul a fost plasat — și nu întîmplător, ținîndu-se seama de experiența pozitivă, foarte valoroasă, a institutelor similare din celelalte țări socialiste — **pe lîngă I.E.F.S., unde se puteau asigura cele mai bune condiții de pregătire** (bază materială corespunzătoare, cadre tehnice cu înaltă calificare etc.).

Noul club a pornit la drum cu **150 de atleți,** selecționați de la toate institutele de învățămînt superior din București, dintre care doi erau maeștri ai sportului, 26 aveau categoria I de clasificare și 80 a doua. Începuturile au părut, de altfel, a fi de bun augur, încurajatoare, confirmînd justețea ideii care a condus la înființarea acestei unități sportive de performanță. În primii săi ani de activitate, clubul — cu sprijinul susținut al Ministerului Educației și Învățămîntului — a urmat o linie de dezvoltare ascendentă, exprimată atît prin creșterea de efectiv, cît mai ales prin nivelul performanțelor înregistrate. Astfel, dacă în primul an de existență (1968) numărul titlurilor naționale cucerite la campionatele individuale a fost de 3, în anul următor el s-a urcat la 7, iar în 1970 la 9. O afirmare și mai netă s-a produs în campionatul pe echipe, competiție în care, după un loc trei obținut în 1968, C.A.U. s-a impus apoi doi ani la rînd (1969 și 1970), culegînd succese meritate. În același interval (1968—1970), atleții clubului universitar și-au înscris în palmares șase titluri de campioni balcanici, iar 25—30 dintre ei au figurat, aproape cu regularitate, în loturile reprezentative ale țării.

LA 8 PROBE S-A MERS ÎNAINTE, LA 20 (!) S-A DAT ÎNAPOI

În mod surprinzător, însă, după anul cel mai prodigios sub aspectul rezultatelor obținute în concursurile interne și internaționale (adică anul 1970) a urmat o cădere bruscă, pe care unul dintre vicepreședinții clubului, prof. Eugen Bran, nu s-a sfiit să o califice drept un fiasco. Această cădere a însemnat, printre altele, cedarea supremației în campionatul republican pe echipe (în favoarea lui Dinamo), precum și reducerea la **numai două a titlurilor naționale dobîndite în probele individuale** (după cum și cifra recordurilor doborîte a scăzut la 4 în anul 1971, față de 19 în 1970). Și dacă nereușita în întrecerea pe echipe nu constituia, în fond, un motiv de îngrijorare (cu toate că anumiți factori din club căutaseră să situeze această confruntare colectivă de forțe pe primul plan al interesului și preocupărilor lor), pierderea a 7 titluri naționale individuale (din 9) și penuria de recorduri de la un an la altul exprimau, în fapt, un eșec de proporții, **aruncau asupra întregii activități a clubului o lumină nefavorabilă.**

Pentru o mai deplină edificare asupra serioasei scăderi de potențial survenită în anul trecut, vom menționa că atleții de la C.A.U. **au înregistrat, față de 1970, progrese la numai 8 probe și regrese la 20!** Dacă cu un an în urmă ei nu apăreau printre primii 10 din țară la 7 probe, în 1971 numărul acestor probe a sporit la 10,

Constantin FIRANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

„U" BUCUREȘTI ARE MARI ȘANSE SĂ SE CALIFICE ÎN SEMIFINALELE C.C.E. LA HANDBAL FEMININ

Ieri dimineață a sosit — cu trenul — în Capitală, venind de la Kiel (R.F. a Germaniei), campioana de handbal feminin a României, UNIVERSITATEA BUCUREȘTI. După cum se știe, studentele au jucat duminică la Kiel cu TSV Holstein, în cadrul sferturilor de finală ale C.C.E., reușind să termine învingătoare: 9—8. L-am rugat pe prof. Constantin Popescu, antrenorul echipei, să ne dea cîteva amănunte în plus.

„Partida a fost, așa cum mi-am închipuit, de mare luptă — ne-a spus prof. C. Popescu. Handbalistele vestgermane joacă foarte bine pe semicerc, folosesc cu pricepere cei doi pivoți. La început ne-a surprins iureșul, precum și abilitatea jucătoarelor pe semicerc. Fetele noastre au greșit în apărare și... TSV Holstein conducea cu 4—1. Apoi, am luat măsuri în consecință. Sistemul defensiv a acționat mai strîns, mai atent, iar Simona Arghir (în repriza a doua) a concretizat superioritatea noastră în atac. Meciul a fost arbitrat de olandezii Kielhorn și van Loon. Acum ne pregătim pentru returul întîlnirii, care va avea loc duminică, la Ploiești, la ora 18. Pentru aceasta vom juca mîine (n.r. astăzi) un meci de antrenament, la Ploiești, cu Spartac din localitate. Simbătă ne vom antrena în sala în care vom juca cu TSV Holstein, iar duminică ne vom prezenta la meci cu dorința de a ne impune mai categoric decît la Kiel. Meciul va fi arbitrat de cehoslovacii I. Voreth și dr. E. Pardubsky. Echipa campioană a R.F. a Germaniei sosește în Capitală vineri seara cu avionul. În cazul că ne vom califica în semifinale, vom aștepta cu nerăbdare noua tragere la sorți care va avea loc la 7 martie, la Bratislava".

Simona Arghir a fost, în meciul de la Kiel, cea mai eficace jucătoare. Ea a marcat 6 din cele 9 goluri ale lui „U" București.